

DOI <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2026-1-16>

Л. В. Калашнікова, Л. С. Черноус
Криворізький державний педагогічний університет,
м. Кривий Ріг, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9573-5955> – Калашнікова Л. В.
<https://orcid.org/0000-000300916-7205> – Черноус Л. С.

 lvkalashnikova@kdpu.edu.ua

ЦИФРОВІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ВЗАЄМОДІЇ З ВРАЗЛИВИМИ ГРУПАМИ НАСЕЛЕННЯ

У статті здійснено теоретичний аналіз та систематизацію практик цифровізації соціальної роботи в Україні в умовах воєнного стану. Актуальність дослідження зумовлена інтенсифікацією цифрових трансформацій та необхідністю адаптації системи соціального захисту до екстремальних викликів сучасності. Обґрунтовано появу нових категорій вразливості, таких як внутрішньо переміщені особи, ветерани, мешканці прифронтових територій та сім'ї загиблих, чиї потреби вимагають переходу від статичних виплат до мобільних сервісів комплексного супроводу. В роботі представлено розгорнуту класифікацію цифрових інструментів за десятьма функціональними групами: від месенджерів та соціальних мереж до складних систем на основі штучного інтелекту, блокчейну, VR/AR-технологій та геоінформаційних систем. Особливу увагу приділено аналізу ефективності асистивних технологій для інклюзії осіб з інвалідністю та платформування ментального здоров'я для реабілітації учасників бойових дій.

Наукова новизна полягає у визначенні динамічної природи вразливості в умовах війни та структуруванні цифрових інструментів соціального захисту як проактивної системи. Здійснено порівняльний аналіз переваг цифровізації (мінімізація бюрократії, оперативність, масовість) та супутніх ризиків, серед яких означено цифрову нерівність, загрози конфіденційності даних, алгоритмічну упередженість ШІ та можливе професійне вигорання фахівців з соціальної роботи через постійну дистанційну доступність. У висновках означено, що цифровізація трансформує парадигму соціальної роботи, вивільняючи ресурс фахівця для емпатичної підтримки завдяки автоматизації рутинних процесів. Окреслено стратегічні пріоритети подальшого розвитку – від розробки етичних протоколів використання технологій штучного інтелекту до впровадження систем прогнозування соціальних ризиків та законодавчого регулювання відповідальності в автоматизованих системах. Доведено, що український досвід цифровізації соціальної сфери в кризових умовах має потенціал стати світовим еталоном гуманістичного використання інноваційних технологій.

Ключові слова: цифровізація соціальної роботи, воєнний стан, вразливі групи населення, соціальний захист, цифрова трансформація, електронне урядування, цифрові технології.

L. V. Kalashnikova, L. S. Chernous
Kryvyi Rih State Pedagogical University, Kryvyi Rih, Ukraine

DIGITALIZATION OF SOCIAL WORK UNDER MARTIAL LAW: CHALLENGES OF INTERACTION WITH VULNERABLE GROUPS

The article provides a theoretical analysis and systematization of practices of digitalization of social work in Ukraine under martial law. The relevance of the study is determined by the intensification of digital transformations and the need to adapt the social protection system to the extreme challenges of today. It

substantiates the emergence of new categories of vulnerability, such as internally displaced persons, veterans, residents of frontline territories, and families of the deceased, whose needs require a transition from static payments to mobile services for comprehensive support. The paper presents a detailed classification of digital tools into ten functional groups: from messengers and social networks to complex systems based on artificial intelligence, blockchain, VR/AR technologies, and geographic information systems. Particular attention is paid to analyzing the effectiveness of assistive technologies for the inclusion of persons with disabilities and mental health platforms for the rehabilitation of combatants.

The scientific novelty lies in identifying the dynamic nature of vulnerability in wartime and structuring digital social protection tools as a proactive system. A comparative analysis of the advantages of digitalization (minimization of bureaucracy, efficiency, massiveness) and associated risks has been carried out, among which digital inequality, threats to data confidentiality, algorithmic bias of AI, and possible professional burnout of social work specialists due to constant remote availability have been identified. The conclusions indicate that digitalization is transforming the paradigm of social work, freeing up specialists' resources for empathetic support through the automation of routine processes. Strategic priorities for further development are outlined, ranging from the development of ethical protocols for the use of artificial intelligence technologies to the introduction of social risk prediction systems and legislative regulation of responsibility in automated systems. It has been proven that Ukraine's experience of digitalization of the social sphere in crisis conditions has the potential to become a global benchmark for the humanistic use of innovative technologies.

Key words: digitalization of social work, martial law, vulnerable groups, social protection, digital transformation, e-government, digital technologies.

Постановка проблеми. Інтенсифікація цифрових трансформацій в Україні тісно взаємопов'язана із реалізацією загальної стратегії електронного урядування. Адже саме запровадження сучасних інформаційно-комунікативних технологій забезпечує втілення клієнтоорієнтованої моделі взаємодії у системі «держава – суспільство – профільні установи» [7, с. 14].

В умовах воєнного стану наднавантаження на систему соціального захисту детерміноване масштабуванням і різноманітням вразливих груп населення, де поряд з вже наявними виникли нові, які потребують не лише термінової гуманітарної допомоги, а й специфічних механізмів соціальної реінтеграції та довгострокової підтримки, що виходять за межі традиційних бюрократичних протоколів. Зокрема, йдеться про такі групи, як внутрішньо переміщені особи, мешканці окупованих/прифронтових територій, ветерани/ки, цивільні з травмами війни, сім'ї загиблих та безвісти зниклих, діти війни та ін. Їх потреби й запити подекуди діаметрально різняться, оскільки перші нагально потребують ревіталізації життєвого простору (відновлення документів, надання тимчасового притулку, допомога з працевлаштуванням тощо), для других актуалізується створення екосистем повернення (психологічна реабілітація, перенавчання, підтримка ветеранського бізнесу та ін.), треті очікують на комплексне інклюзивне забезпечення і тривалий медико-соціальний супровід, оскільки їхня вразливість пов'язана з незворотними змінами фізичного стану або глибокими психоемоційними травмами. Така неоднорідність остаточно нівелює універсальні підходи минулого, адже в екстремальних умовах сьогодення кожна

з цих груп постає перед специфічними викликами, подолання яких вимагає комплексного втручання.

Відтак зміни системи соціального захисту спричинені, з одного боку, глобальною цифровізацією, з іншого – умовами війни і переходом від статичної (вік, інвалідність) до динамічної (втрата дому, роботи, фізичного здоров'я, безпеки існування) вразливості, що вимагає від держави реформування системи соціального забезпечення і переходу від «простих» виплат до мобільних сервісів комплексного супроводу, де провідним стає індивідуальний підхід до кожної нової категорії вразливості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В українському науковому дискурсі питання цифровізації соціальної сфери набуває міждисциплінарного характеру, де технологічні інновації розглядаються крізь призму гуманітарної безпеки та соціальної стійкості. Так, В. Малиновський [9] аналізує цифровізацію не просто як технічне оновлення, а як стратегічний інструмент реформування всієї соціальної політики, наголошуючи на необхідності системного підходу до трансформації, щоб уникнути фрагментарності сервісів. Є. Бородін [3] акцентовано вивчає впровадження єдиної інформаційної системи соціальної сфери як фундаментального елементу публічного управління, що суттєво спрощує адміністрування та забезпечує прозорість виплат. Натомість О. Білецький [2] та Н. Федірко [12] аналізують місце і роль цифрових технологій у професійній діяльності соціальних працівників. У той час, як Г. Гриценко [4] і Т. Єгорова-Луценко [6] приділяють увагу проблемам цифрової грамотності як надавачів, так і отримувачів послуг,

а також необхідності розробки нормативно-правового поля регулювання надання онлайн-послуг. А. Мостова, Н. Прямухіна [10] зауважують важливість вивчення механізмів адаптації цифрових технологій, що використовуються у соціальній сфері, до екстремальних умов війни. У той час як В. Попович, С. Щербина, Т. Новак [11] аналізують візію «цифрового щита» соціального захисту з позиції планування повоєнного відновлення, де технології допомагають автоматизувати підтримку постраждалих від війни та ветеранів.

Попри значні здобутки, наукова спільнота продовжує дискутувати щодо викликів та теоретичного підґрунтя цього процесу. Зокрема, на сьогодні залишається відкритим питання збалансування технологічної ефективності та збереження емпатичного складника соціальної роботи в умовах дистанційної взаємодії, а також механізми подолання цифрового розриву, що потребує подальших досліджень.

Дана стаття має на меті здійснення систематизації знання про практики цифровізації соціальної роботи в Україні в умовах воєнного стану, а також аналіз їх впливу на зміни моделі соціального захисту. З-поміж завдань дослідження виокремлено такі, як обґрунтування появи нових категорій вразливості в умовах війни, класифікація запроваджених цифрових інструментів, порівняльний аналіз їх переваг і можливих викликів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Запроваджені у соціальній роботі цифрові технології є надзвичайно різноманітними, йдеться як про традиційні інформаційно-комунікаційні технології й електронні системи документування, так і про передові рішення на основі штучного інтелекту та віртуальної/доповненої реальності. Як традиційні, так і цифрові технології соціальної роботи мають спільні об'єкт (клієнт, що потребує допомоги)/ суб'єкт (фахівець, соціальний працівник, що надає допомогу), мету – покращення якості життя, подолання життєвих труднощів, етичні принципи відповідальності, конфіденційності, чесності й поваги до гідності. Проте останні суттєво дозволили змінити формат взаємодії з очного на дистанційний, покращили доступність соціальних послуг 24/7 без фізичних обмежень, прискорили їх надання і забезпечили масовість охоплення клієнтської бази. Кожен з цифрових інструментів виконує специфічні функції – від оптимізації комунікації з клієнтами до забезпечення складних терапевтичних інтервенцій.

Аналізуючи провідні запити й потреби представників вразливих груп, можна припустити, що в сучасних умовах реалізація соціальної роботи вимагає поєднання емпатії та інноваційних підходів. Це обумовлює необхідність чіткої класифікації цифрових інструментів відповідно до запитів кожної категорії отримувачів послуг.

Таблиця 1

Класифікація цифрових технологій соціальної роботи з вразливими групами населення

Вразлива група населення	Основні потреби	Цифрові технології	Провідні функції
Особи з інвалідністю	Доступність життєвого простору, реабілітація, працевлаштування	Асистивні технології, VR-тренажери, спеціалізовані програмні засоби (аудіоперетворювачі, екранні «читці»), перекладачі жестовою мовою, створювачі субтитрів тощо)	Відновлення втрачених функцій і подолання бар'єрів у спілкуванні
Особи похилого віку	Соціалізація, медичний догляд, безпека	Телемедицина, «розумний дім», цифрові трекери, асистивні технології, соціальні мережі для літніх людей	Контроль стану здоров'я, комунікація, запобігання самотності
Внутрішньо переміщені особи та біженці	Юридична допомога, пошук житла, адаптація	Онлайн-платформи, чат-боти, мобільні додатки, геоінформаційні сервіси	Швидкий доступ до пошукових систем, інформування, навігація ресурсів на новому місці
Діти-сироти та діти у складних життєвих обставинах	Освіта, психологічна підтримка, захист прав	Гейміфіковане навчання, онлайн-консультування, електронні реєстри	Здобуття навичок, раннє втручання
Сім'ї у складних життєвих обставинах	Матеріальна підтримка, соціальний супровід	Електронні кейс-менеджмент системи, блокчейн для виплат допомоги	Координація роботи різних служб і аналіз динаміки розвитку сім'ї
Ветерани/ки та учасники бойових дій	Психологічне розвантаження, перекваліфікація	Платформи ментального здоров'я (AI-терапія), віртуальна/доповнена реальність для подолання ПТСР	Корекція психоемоційного стану, ресоціалізація, швидке опанування нової професії

Дієвість означених цифрових технологій залежить від контексту їх застосування. Вибір конкретного інструменту завжди має збалансувати технічну ефективність та етичну відповідальність. Для молодших категорій населення штучний інтелект та інформаційно-комунікативні технології є більш доречними, зважаючи на їх рівень цифрової грамотності, проте вимагають особливого захисту особистісних даних [7, с. 18]. Особам з інвалідністю, ветеранів/нок та учасників бойових дій цифрові технології потрібні для інклюзії та ресоціалізації, проте їх вартість зазвичай робить їх недоступними. Натомість для літніх людей пріоритет зміщується у бік технологій когнітивної стимуляції та простих систем координації догляду, але часто виникає бар'єр у засвоєнні нових інтерфейсів. Для внутрішньо переміщених осіб та біженців актуалізується використання мобільних додатків і онлайн-платформ, які працюють в умовах низької якості зв'язку, зокрема у зонах конфлікту.

З огляду на сучасний світовий та український досвід соціальної роботи, можна структурувати спектр цифрових інновацій в межах таких десяти функціональних груп:

1) *месенджери* (Viber, Telegram, WhatsApp, Signal, Discord) завдяки швидкості й можливості створювати відкриті/закриті/напівзакриті спільноти стали інструментом оперативного інформування, створення груп підтримки [1];

2) *соціальні мережі* (Facebook, Instagram, TikTok, LinkedIn, X (Twitter)) уможливають проведення просвітницьких заходів та адвокації, мобілізують ресурси для фандрейзінгу й волонтерства;

3) *платформи відеозв'язку* (Zoom, Skype, Google Meet, Microsoft Teams, Webex) використовуються для реалізації дистанційного консультування людей, що перебувають на окупованих/прифронтових територіях, за кордоном, а також створення віртуальних груп підтримки, яка особливо важлива для територіальних громад, де відсутні спеціалізовані центри [5];

4) *електронні інформаційні системи, цифрові бази даних та системи ведення кейсів* (ЄІССС, «Дія», вебпортал «Е-допомога», Державний реєстр пошкодженого та знищеного майна, RD4U, «Картка киянина», UNICEF “Primerо”, “ActivityInfo”, Соціальний вебпортал Мінсоцполітики, реєстр «Оберіг», система “Dream” та ін.) автоматизують облік клієнтів, забезпечують обмін даними між відомствами та допомагають уникати дублювання допомоги, що значно підвищує прозорість і швидкість прийняття рішень [8];

5) *чат-боти і мобільні додатки* (“Be My Eyes”, “Easy Read”, “Seeing AI”, “RefugePoint/Refugee

Connect”, “Talkspace/BetterHelp”, ««Допомога», “Rozmova”, «Доступно», «Повітряна тривога», «Дитина не сама», “Stop Russian War”, “BetterMe: Mental Health”, “I Can Help”, “SafeYou” та ін.) забезпечують доступ до первинної інформації, алгоритмів самодопомоги 24/7, автоматизують збір звернень та навігацію по соціальних послугах, що дозволяє вивільнити фахівців від виконання рутинної роботи щодо надання первинної інформаційної допомоги;

6) *штучний інтелект* (ChatGPT, Claude, Gemini для генерації контенту; Predictive Analytics у системі соціального захисту, алгоритми розпізнавання обличчя для пошуку зниклих, AI-аналітика для виявлення патернів домашнього насильства, Woebot для психологічної підтримки) використовується для аналізу великих масивів даних з метою прогнозування соціальних ризиків, раннього виявлення неблагополуччя та персоналізації планів підтримки, а також як інструмент інтелектуального пошуку ресурсів для вирішення складних життєвих обставин [13];

7) *VR/AR реальність* (платформи “Limbix” для лікування депресії у підлітків, “OxfordVR” для подолання страхів, системи VR-симуляції для навчання батьків-вихователів, VR-тренажери для реабілітації після інсультів тощо) виступають інноваційним інструментом для психологічної реабілітації, подолання ПТСП та фобій, а також використовуються для інклюзивного навчання та тренування соціальних навичок у безпечному контрольованому середовищі [14];

8) *технології соціального/фізичного асистування* («розумний дім», сенсори падіння, екзоскелети, роботи-компаньйони на кшталт “ElliQ” або “Papo”, смарт-годинники з GPS-трекерами для людей з деменцією, системи “Eye-tracking” для комунікації, протези з біонічним керуванням та ін.) забезпечують автономність людей з інвалідністю та осіб похилого віку, дозволяючи їм довше залишатися у звичному домашньому середовищі та підтримувати зв'язок із зовнішнім світом [13];

9) *блокчейн-технології та цифрові інструменти прозорості* (платформи “AidChain”, системи відстеження гуманітарних вантажів, смарт-контракти для адресних соціальних виплат та ін.) забезпечують цільове використання благодійних коштів, унеможливають корупційні ризики та гарантують прозорість розподілу допомоги між бенефіціарам [15];

10) *геоінформаційні системи* (інтерактивні карти доступності “DeepStateMap” для моніторингу безпеки, карти пунктів незламності,

ГІС-моніторинг потреб громад “U-Report”) дозволяють візуалізувати соціальні проблеми на рівні територій, оптимально планувати мережу соціальних закладів та оперативно реагувати на кризові ситуації в конкретних локаціях.

Попри нові можливості цифрових технологій, не варто залишати поза увагою виклики, пов’язані з їх запровадженням. Для об’єктивної оцінки доцільності цифровізації соціальних послуг необхідно здійснити їх порівняльний аналіз.

Таблиця 2

Переваги та недоліки використання цифрових технологій у соціальній роботі

Група технологій	Переваги	Недоліки та ризики
Месенджери	Оперативність, доступність, масовість, спрощені умови приєднання	Ризик вигорання фахівців («завжди на зв’язку»), поширення фейків, низький рівень конфіденційності
Соціальні мережі	Масштаб охоплення аудиторії, швидкість реагування	Кібербулінг, порушення приватності клієнтів, залежність від алгоритмів платформ
Платформи відеозв’язку	Доступ до фахівців з будь-якої точки світу, економія часу та коштів на логістику	«Цифрова втома», потреба у стабільному Інтернет-з’єднанні, складність встановлення емоційного контакту
Електронні бази та реєстри	Мінімізація бюрократії, уникнення дублювання допомоги, прозорість черг	Ризик витоку персональних даних, цифрова нерівність
Чат-боти та мобільні додатки	Автоматизація рутинних відповідей, миттєва навігація в кризових ситуаціях	Відсутність «людського обличчя», неможливість вирішити нестандартну, глибоку проблему
Штучний інтелект	Предиктивна аналітика, швидка обробка великих даних	Алгоритмічна упередженість (дискримінація), етичні питання прийняття рішень машиною
VR/AR технології	Безпечне середовище для проживання травм, висока ефективність реабілітації	Висока вартість обладнання, можливі побічні ефекти (запаморочення, нудота)
Асистивні технології	Максимальна автономність і мобільність людини	Технічна складність обслуговування, відчуття ізоляції (заміна людей роботами)
Блокчейн	Прозорість фінансових потоків, відсутність корупційних схем	Складність впровадження, правова неврегульованість
Геоінформаційні системи	Наочне бачення «гарячих точок» потреб, точне планування ресурсів у громаді	Потреба у постійному оновленні даних, ризик використання карт ворожою стороною в зонах конфлікту

Висновки і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Узагальнюючи, варто зазначити, що цифровізація соціальної роботи не є простою заміною паперових носіїв на електронні, а являє собою фундаментальну зміну парадигми надання допомоги. Вона трансформує соціальну службу з пасивного механізму розподілу благ у проактивну екосистему підтримки людського капіталу. Найвищу ефективність мають цифрові технології (чат-боти, AI, реєстри), які беруть на себе виконання рутинних і аналітичних завдань. Адже це дозволяє мінімізувати ризики професійного вигорання, вивільняючи ресурс фахівця з соціальної роботи для психоемоційної підтримки клієнтів. Актуальним залишається виклик «цифрової нерівності». Дистанційна взаємодія часто ускладнюється відсутністю стабільного зв’язку (особливо на окупованих/прифронтових територіях) або низьким рівнем цифрової грамотності певних груп. Відтак, пріоритетом стає стратегія «низького порогу входу» – розробка максимально простих, інтуїтивно

зрозумілих інтерфейсів, що не потребують спеціальної підготовки. Особливої уваги потребує етичне питання використання цифрових технологій. Оскільки застосування штучного інтелекту та блокчейну передбачає створення нових етичних протоколів, які б гарантували конфіденційність та захист прав людини в цифровому просторі. Зрештою, успіх такої трансформації залежить від рівня сформованості цифрової компетентності самих фахівців з соціальної роботи, які мають стати медіаторами між складними алгоритмами держави та реальними потребами, запитами клієнтів.

Подальші дослідження щодо запровадження цифрових технологій у соціальній роботі мають бути спрямовані на: 1) вивчення можливостей використання методів прогнозування соціальних ризиків за допомогою ШІ; 2) аналіз довгострокового впливу поєднання традиційних методів психотерапії з технологіями віртуально/доповненої реальності, особливо для ветеранів та осіб із ПТСР; 3) оцінку здатності територіальних

громад підтримувати соціальну інфраструктуру виключно на хмарних технологіях в умовах тривалих криз та блекаутів; 4) обґрунтування законодавчих змін, які б регулювали відповідальність за рішення, прийняті за допомогою автоматизованих систем у соціальній сфері тощо.

Важливо відмітити, що цифровізація соціальної роботи в Україні (пост)воєнного періоду, має всі шанси стати світовим еталоном того, як технології можуть служити гуманізму, забезпечуючи стійкість суспільства в умовах динамічної вразливості.

Список літератури:

1. Баран Р. Я., Романчукевич М. Й., Борин Н. С. Цифрові технології у соціальній роботі: світовий досвід і перспективи для України. *Ефективна економіка*. 2025. № 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.4.27>.

2. Білецький О. П. Інтеграція цифрових технологій у соціальну роботу: Виклики та перспективи. *Public Administration and Social Work*. 2024. № 1. С. 38–42. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6>.

3. Бородін Є. Запровадження єдиної інформаційної системи в контексті реформування публічного управління соціальною сферою. *Public administration aspects*. 2021. С. 5–10. DOI: <https://doi.org/10.15421/152151>.

4. Гриценко Г. Цифровізація соціальних послуг: проблеми можливостей та компетенції. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2024. № 1 (47). С. 36–48. DOI: <https://doi.org/10.33216/2218-5461/2024-47-1-36-48>.

5. Додон О., Коваленко О. Інформаційні технології в системі соціального захисту. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. № 2. С. 74–78. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-8-10>.

6. Єгорова-Луценко Т. П. Цифровізація системи надання соціальних послуг в Україні. *Право та інноваційне суспільство: електрон. наук. вид.* 2020. № 2 (15). DOI: [https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2\(15\)-13](https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2(15)-13). URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/pric_2020_2_15.pdf (дата звернення: 13.02.2026).

7. Калашнікова Л. В., Ярова Л. В. Цифровізація соціальних відносин: теоретичне обґрунтування та емпірична верифікація. *Інформаційне суспільство і Природа у фокусі соціологічної аналітики: колективна монографія / за наук. ред. д. соц. н., проф. А. Лобанової, д. соц. н., проф. Л. Калашнікової, к. соц. н., доц. І. Грабовець*. Київ: Вид-во «Каравела», 2023. С. 13–47. URL: <https://elibrary.kdpu.edu.ua/bitstream/123456789/10687/1/%d0%9a%d0%bb%d0%bd1%88%d0%bd1%96%d0%ba%d0%be%d0%b2%d0%b0%20d1%81.%2013-47pdf.pdf> (дата звернення: 13.02.2026).

8. Кримчак Л. Ю. Цифрові технології як інструмент у діяльності соціальних служб. *Sworld-US*

Conference Proceedings. 2022. № 1. С. 4–8. DOI: <https://doi.org/10.30888/2709-2267.2022-10-01-010>.

9. Малиновський В. Я. Стратегічні аспекти цифрової трансформації соціальної сфери. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2021. № 1. С. 27–31. DOI: <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2021-1-4>.

10. Мостова А. О., Прямухіна Н. В. Цифрова трансформація соціальної сфери в умовах війни. *Прикладні аспекти сучасних міждисциплінарних досліджень*. 2024. С. 133–135. URL: <https://jpasmd.donnu.edu.ua/article/view/16732/16628> (дата звернення: 12.02.2026).

11. Попович В., Щербина С., Новак Т. Цифрова трансформація сфери соціального захисту в умовах воєнного стану і повоєнного відновлення України. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2025. № 2 (55). С. 82–88. DOI: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2024.55.82-88>.

12. Федірко Н. В. Цифровий соціальний захист в Україні: передумови та стратегічні виклики. *Social and labour relations: theory and practice*. 2022. № 12 (1). С. 1–13. DOI: [https://doi.org/10.21511/slrlp.12\(1\).2022.01](https://doi.org/10.21511/slrlp.12(1).2022.01).

13. European Social Network, ESN. Transforming Social Services through Digitalisation. ESN Thematic Reports. 2021. 11 p. URL: https://www.esn-eu.org/sites/default/files/2021-08/Digitalisation_small.pdf (дата звернення: 12.02.2026).

14. Goldkind L., Wolf L., Freddolino Paul P. Digital Social Work: Tools for Practice with Individuals, Organizations, and Communities. Oxford University Press, 2019. 320 p.

15. Steiner O. Social Work in the Digital Era: Theoretical, Ethical and Practical Considerations. *British Journal of Social Work*. 2021. No. 51 (8). P. 3358–3374. DOI: <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcaa160>.

References:

1. Baran, R. Y., Romanchukevych, M. Y., & Boryn, N. S. (2025). Tsyfrovі tekhnolohii u sotsialnii roboti: svitovyi dosvid i perspektyvy dlia Ukrainy [Digital technologies in social work: global experience and prospects for Ukraine]. *Effective Economy*, 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.4.27> [in Ukrainian].

2. Biletskyi, O. P. (2024). Intehratsiia tsyfrovyykh tekhnolohii u sotsialnu robotu: Vyklyky ta perspektyvy [Integration of digital technologies into social work: Challenges and prospects]. *Public Administration and Social Work*, 1, 38–42. <https://doi.org/10.32782/3041-1319/2024-1-6> [in Ukrainian].

3. Borodin, Y. (2021). Zaprovadzhennia yedynoi informatsiinoi systemy v konteksti reformuvannia publichnoho upravlinnia sotsialnoiu sferoiu [Introduction of a unified information system in the context of reforming public administration in the social sphere]. *Public administration aspects*, 5–10. <https://doi.org/10.15421/152151> [in Ukrainian].

4. Hrytsenko, H. (2024). Tsyfrovizatsiia sotsialnykh posluh: problemy mozhlyvosti ta kompetentsii [Digitalization of social services: problems of opportunities and competence]. *Current issues in law: theory and practice*, 1 (47), 36–48. <https://doi.org/10.33216/2218-5461/2024-47-1-36-48> [in Ukrainian].
5. Dodon, O., Kovalenko, O. (2023). Informatsiini tekhnologii v systemi sotsialnoho zakhystu [Information technologies in the social protection system]. *Modeling the development of economic systems*, 2, 74–78. <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-8-10> [in Ukrainian].
6. Yehorova-Lutsenko, T. P. (2020). Tsyfrovizatsiia systemy nadання sotsialnykh posluh v Ukraini [Digitalization of the social services delivery system in Ukraine]. *Law and innovative society: electronic scientific publication*, 2 (15). [https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2\(15\)-13](https://doi.org/10.37772/2309-9275-2020-2(15)-13) [in Ukrainian].
7. Kalashnikova, L. V., Yarova, L. V. (2023). Tsyfrovizatsiia sotsialnykh vidnosyn: teoretychne obgruntuvannia ta empiirychna veryfikatsiia [Digitalization of social relations: theoretical justification and empirical verification]. *The information society and nature in the focus of sociological analytics: collective monograph* / A. Lobanova, L. Kalashnikova, I. Grabovets (ed.). Kyiv: Karavela Publishing House. Retrieved from <https://elibrary.kdpu.edu.ua/bitstream/123456789/10687/1/%d0%9a%d0%b0%bb%d0%b0%d1%88%d0%bd%d1%96%d0%ba%b0%be%d0%b2%d0%b0%20%d1%81.%2013-47pdf.pdf> (accessed: 13.02.2026) [in Ukrainian].
8. Krymchak, L. Y. (2022). Tsyfrovi tekhnologii yak instrument u diialnosti sotsialnykh sluzhb [Digital technologies as a tool in social services]. *Sworl-U Conference Proceedings*, 1, 4–8. <https://doi.org/10.30888/2709-2267.2022-10-01-010> [in Ukrainian].
9. Malynovskyi, V. Y. (2021). Stratehichni aspekty tsyfrovoi transformatsii sotsialnoi sfery [Strategic aspects of digital transformation in the social sphere]. *Socio-economic problems of the modern period in Ukraine*, 1, 27–31. Retrieved from <https://lib.lntu.edu.ua/uk/147258369/9195> (accessed: 15.02.2026) [in Ukrainian].
10. Mostova, A. O., Priamukhina, N. V. (2024). Tsyfrova transformatsiia sotsialnoi sfery v umovakh viiny [Digital transformation of the social sphere in wartime]. *Applied aspects of contemporary interdisciplinary research*, 133–135. <https://doi.org/10.36818/2071-4653-2021-1-4> [in Ukrainian].
11. Popovych, V., Shcherbyna, S., & Novak, T. (2025). Tsyfrova transformatsiia sfery sotsialnoho zakhystu v umovakh voiennoho stanu i povoiennoho vidnovlennia Ukrainy [Digital transformation of the social protection sphere in the conditions of martial law and post-war reconstruction of Ukraine]. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: "Pedagogy. Social Work"*, 2 (55), 82–88. <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2024.55.82-88> [in Ukrainian].
12. Fedirko, N. V. (2022). Tsyfrovyi sotsialnyi zakhyst v Ukraini: peredumovy ta stratehichni vyklyky [Digital social protection in Ukraine: prerequisites and strategic challenges]. *Social and labor relations: theory and practice*, 12 (1), 1–13. [https://doi.org/10.21511/slrtp.12\(1\).2022.01](https://doi.org/10.21511/slrtp.12(1).2022.01) [in Ukrainian].
13. ESN (2021). Transforming Social Services through Digitalisation. ESN Thematic Reports. Retrieved from https://www.esn-eu.org/sites/default/files/2021-08/Digitalisation_small.pdf (accessed: 12.02.2026) [in English].
14. Goldkind, L., Wolf, L., & Freddolino Paul, P. (2019). *Digital Social Work: Tools for Practice with Individuals, Organizations, and Communities*. Oxford University Press [in English].
15. Steiner, O. (2021). Social Work in the Digital Era: Theoretical, Ethical and Practical Considerations. *British Journal of Social Work*, 51 (8), 3358–3374. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcaa160> [in English].

Л. В. Калашнікова, Л. С. Черноус

Оглядова стаття

Дата першого надходження статті до видання: 28.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.04.2026.

Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.05.2026